

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **H. H.**, zastoupené Jitkou Stanoevovou, advokátkou se sídlem Brno, Chládkova 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 12. 2005, č. j. 36 Az 38/2005 - 56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností sepsanou dne 1. 2. 2006 a téhož dne osobně podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 2. 2005, č. j. OAM-3617/VL-07-ZA04-2004. Tímto rozhodnutím žalovaný stěžovatele neudělil azyl pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a vyslovil, že se na ni nevztahuje překážka vycestování podle § 91 citovaného zákona. Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný rozhodl v souladu se zákonem a na podkladě dostatečně zjištěného stavu věci, proto žalobu zamítl.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí krajského soudu bylo vydáno po nabytí účinnosti zákona č. 350/2005 Sb. (tj. po 13. 10. 2005), postupoval zdejší soud již podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve znění novelizovaném uvedeným zákonem. Nejprve se však Nejvyšší správní soud musel zabývat tím, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. V případě, že by shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s. Kasační stížnost však byla podána opožděně a podmínky řízení tudíž naplněny nejsou.

Ze spisu totiž vyplynulo, že napadené rozhodnutí krajského soudu bylo stěžovatelce doručeno do vlastních rukou dne 17. 1. 2006. Kasační stížnost však byla podána ke Krajskému soudu v Brně až dne 1. 2. 2006.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání

v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy úterý 17. 1. 2006. Poslední den lhůty připadá na úterý 31. 1. 2006, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná osobně až dne 1. 2. 2006 byla tedy podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu